

SIFIR ATIK İLE FARKINDA BİR YAŞAM

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Muhterem Müslümanlar!

İnsan, bu dünyaya sahip olmak için değil; emanetçi olmak için gönderilmiştir. Etrafımızda gördüğümüz her şey; dağlar, nehirler, ormanlar, hayvanlar, gökyüzü ve toprağın bağrından çıkan sayısız nimetler bize ait değildir. Hepsi Allah'ın mülküdür. Biz ise onların sahibi değil, emanetçisiyiz.

Okuduğum ayet-i kerimede yüce Rabbimiz şöyle buyurur: **“Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır.”** (Nur, 24/42)

Bir başka ayet-i kerimede ise şöyle buyurur: **“O sizi yeryüzünde halifeler kıldı...”** (Yunus, 10/14)

Halife olmak; hükmetmekten önce korumaktır. Sahip olmaktan önce sorumluluk almaktır. Tüketmekten önce şükretmektir. Aldığımız her nefes, içtiğimiz her damla su, yediğimiz her lokma ve bastığımız her karış toprak bize verilmiş ilahî bir emanettir.

Bugün insanlık, sahip olduğu teknolojiye rağmen büyük bir tüketim girdabının içine sürüklenmiştir. İhtiyaçlarımız değil, arzularımız büyümüştür. Kullanılabilecek nice eşya çöpe gitmekte, sofralara bereket olarak gelen nice ekmek çöplüklerde son bulmaktadır. Tonlarca yiyecek israf edilirken nice insanlar açlıkla mücadele etmektedir. Sadece çöpe giden gıdaların yarısının kurtarılmasıyla dünyada açlık diye bir sorun kalmayacaktır.

Aziz Mü'minler!

Bugün **“Sıfır Atık”** diye ifade edilen anlayış, aslında İslâm'ın asırlardır öğrettiği hayat disiplini. Çünkü Müslüman, tüketmeden önce düşünür; atmadan önce değerlendirir, kirlletmeden önce sorumluluğunu hatırlar. Resûlullah (s.a.v.), akan bir nehir kenarında bile gereğinden fazla su kullanılmasını hoş karşılamamış ve bizlere suyun bile emanet olduğunu öğretmiştir.

Bugün milyonlarca insan temiz suya ulaşamazken, musluklarımızdan boşa akan her damla, yalnızca su değil; aynı zamanda vicdanımızdan eksilen bir merhamettir.

Muhterem Kardeşlerim!

Bir düşünelim...

Bir ekmeğin soframıza gelinceye kadar kaç insanın emeği vardır?

Toprağı süren çiftçi... Yağmuru indiren ve güneşi doğuran Allah... Tohumu yeşerten kudret... Unu öğüten değirmen... Hamuru yoğuran eller... Ekmeği pişiren emekçiler...

Sonra biz...

Bütün bu nimet zincirinin sonunda o ekmeği çöpe atarsak gerçekten büyük bir vebal değil midir?

Saygıdeğer Müslümanlar!

Çevreyi korumak yalnız çevrecilerin değil, Mü'minlerin de görevidir. Çünkü temiz bir çevre, temiz bir vicdanın aynasıdır.

Bugün yere atılan küçücük bir plastik parçası belki yüzlerce yıl doğada kalmaktadır. Hoyratça tüketilen her kaynak; aslında gelecek nesillerin hakkından eksiltmektedir.

Sıfır atık, yalnızca geri dönüşüm kutularına çöp atmak değildir.

Sıfır atık; Ekmek israf etmemektir. İhtiyacımız kadar alışveriş yapmaktır. Elbiseyi modası geçti diye değil, eskidiği zaman değiştirmektir. Suyu gereksiz yere akıtmamaktır. Elektriği boşa harcamamaktır. Kullanılabilir eşyaları ihtiyaç sahipleriyle paylaşmaktır. Çocuklarımıza nimetin kıymetini öğretmektir. En önemlisi de **“Her nimetin hesabını vereceğiz.”** bilinciyle yaşamaktır.

Çünkü Rabbimiz şöyle buyurur: **“Sonra o gün size verilen bütün nimetlerden mutlaka hesaba çekileceksiniz.”** (Tekâsür, 102/8)

Değerli Cemaat!

Bir gün bu dünyadan ayrılacağız. Evlerimiz, mallarımız, makamlarımız kalacak... Fakat geride bıraktığımız güzel davranışlar bizimle gelecektir. Belki bir ağacı koruduğumuz için. Belki çöpe gitmek üzere olan bir nimeti değerlendirdiğimiz için. Belki de çocuklarımıza öğrettiğimiz israf etmeme ahlâkı sebebiyle Rabbimizin rahmetine kavuşacağız.

Ne mutlu, dünyayı tüketenlerden değil; koruyanlardan olanlara...

Ne mutlu, nimeti hor görenlerden değil; şükrünü eda edenlerden olanlara...

Rabbimiz bizleri; israftan uzak duran, nimetlerin kıymetini bilen, emanete sadakat gösteren, çocuklarına güzel bir dünya bırakmaya çalışan kullarından eylesin.

Hazırlayan: Mustafa BEKİR HÜSEYİN

Kur'an Kursu Öğreticisi

GÜMÜLCİNE S. MÜFTÜLÜĞÜ